

பொதுத் தேர்தல்

துமிழ் மக்கள் பித்தாகள் அல்ல

“அடுத்த தேர்தல் தமிழீழத்தில்தான்” என்று 1977 ஆம் ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலின்போது குறிப்பிட்ட அமிர்தலிங்கத்தையும் அவரின் ஏனைய பழைய சகாக்களையும் இத் தேர்தலில் வட-கிழக்கு வாழ் தமிழ் பேசும் மக்கள் முற்றுக நிராகரித்துள்ளனர்.

(எமது அரசியல் நிருபர்)

“1977 இல் தடைபெற்ற
தேர்தவின்போது தமிழ்பேசும்
மக்கள் ஈழக் கோரிக்கைக்கு
ஆதரவாக வாக்களித்து தாம்
விரும்பும் தீர்வை தெளிவு
படுத்தியிருந்தனர். ஐனநாயக
வழிப்பட்ட இக் கோரிக்கையை
இலங்கை – இந்திய அரசுகள்
இன்னமும் அங்கிகரிக்காத நிலை
யில் இருந்தே நாம் கடந்த
காலங்களை மீட்கவேண்டியி
ருக்கின்றது” என்று தனது
தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில்
கருத்தை முன்வைத்துள்ள
சரோவர் இயக்கத்தை மக்கள்
பெருமளவில் வெல்ல வைத்த
துள்ளனர்.

“இலங்கைத் தமிழர் இந்திய — இலங்கை ஒப்பந்தத் தில் அதிருப்தியடைந்திருக்கின்

மகன் கோல்வி; அம்மா வெற்றி!

முன்னெய எதிர்க்கட்சித் தலை
வரும், சிறீலங்கர சுதந்திரக்
கட்சியின் முன்னணி வேட்பா
ளருமான அநுரா பண்டார
நாயக்கா 15-2-1989 இல்
நடைபெற்ற தேர்தலில்
தொம்பேயில் 2,000 வாக்கு
களால் தோல்வியற்றுர்.

அவரது தாயார், திருமதி
சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா
அத்தனக்லையில் 3,382 வார்க்
குகளால் மட்டுமே வெற்றி
யீட்டுமன்ற.

தேர்தல்
தாக்குதல்

15-8-89 இல் நடைபெற்று
முடிந்த பொதுத்தேர்தலைத்
தொடர்ந்து யாழ். மாவட்ட
தத்தின் சில இடங்களில் தாக்
குதல்கள் நடைபெற்று வருவ
தாக தினச அறிகின்றது.

வெற்றிபெற்ற ஒருசாராரின்
முக்கியஸ்தர்களும், ஆகரவா
ளர்களும் இத் தாக்குதலுக்கு
உள்ளாகியதாகத் தெரிகிறது.

கட்சிகள்	ஆசனங்கள்	மேலதிக ஆசனங்கள் (போனஸ்)	மொத்த ஆசனங்கள்
ஐ. தே. க.	110	15	125
சு. க.	58	9	67
த. வி. சு.	9	1	10
ஐ. சோ. மு.	2	1	3
ம. ஐ. மு.	2	1	3
முஸ். கொங்.	3	1	4
கயேச்சை (ஏற்றாஸ்)	12	1	13
			225
	196	29	

திசை முகம்

“சுதந்திர ஒளியினில் மனக்குளி
அதன்வழி திசையெலாம் துலங்கவே”

வெகுஜனம் என்னும் ஆயுதம்

இலங்கையில் இதுகாலவரை நடந்த பொதுத் தேர்தல்களில் இம்முறை நடந்துமுடிந்த பொதுத் தேர்தல் (15-2-89) முன்னெப்பொழுதுமில்லாத ஒரு பயங்கர, நெருக்கடிமிக்க சூழலில் நடைபெற்றது ஒரு முக்கிய வரலாற்று. அங்கொடும்.

நாடு முழுவதும் தேர்தல் நடத்தப்பட முடியாத தற்குரிய சூழலே உருவாகியிருந்தது. தென் இலங்கையில் தேர்தலில் போட்டியிட நின்ற வேட்பாளர்கள் பெருவாரியாகக் கொல்லப்பட்டனர். ஆதாராவாளர்கள் தாக்கப்பட்டனர். தேர்தல் கூட்டங்கள் வெடிகுண்டுகள் வீசப்பட்டுக் கலைக்கப்பட்டன. மக்கள், கூட்டங்களுக்குப் போகப் பயந்து முடங்கினர்.

இலங்கையின் வட கிழக்குப் பகுதியில் வேட பாளர்கள் (ஒருவரைத் தலீர்) கொல்லப்படாவிட்டாலும், மக்கள் தேர்தலைப் பகிஷ்கரிப்பதா, பங்கெடுப் பதா என்று தெரியாத ஒரு நிலையிலேயே இருந்தனர். இது தென்னிலங்கையைவிட இன்னுமோர் வித்தியாசமான குறைம்சத்தைக் கொண்டதாக இருந்தது. அதாவது இங்கு மக்கள் தேர்தலில் பங்கெடுக்கவும் பயந்து, பகிஷ்கரிக்கவும் பயந்த தழுவிலேயே இருந்தனர்.

சற்றில் பங்கெடுப்பும், பகிஷ்கரிப்புமான இரண் டுற்கும் இடையில் இழுபறிப்பட்டு தேர்தல் நடந்து வருக்குதல்.

பங்கெடுத்த மக்களால் பதியப்பட்ட வாக்குகள் எது வென்றது, எது தோற்றது, யார் வெற்றி பெற்றனர், யார் தோற்றனர் என்பதைக் காட்டியுள்ளன.

மக்கள் சக்தி, இதன்மூலம் ஓர் ஆயுதமாக வெளிவந்துள்ளது.

அத்தோடு அவர்கள் வழங்கிய வாக்குகளும் அவர்கள் வேட்கைகளைக் காட்டும் தீசையறி கருவி யாகவும் நீற்கின்றன.

இது மக்களின் விமோசனத்துக்காகப் பாடு படுவோர்க்கு அரியதோர் சந்தர்ப்பமாகும்.

அதனால் மக்கள் சக்தியைப் போற்றுவோமாக.

‘சற்றடே றிவியு’ வின் சகோதர வாரப் பத்திரிகை

118, 4ஆம் குறுக்குத்தெரு,
த. பெ. 122,
யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி : 'சற்வியூ'
ஆசிரியர் :
மு. பெரன்னம்பலம்

சந்தா விபரங்கள் :

(உள்நாட்டுத் தபாற் கட்டணத்தையும், வெளிநாட்டுத் தபாற் கட்டணத்தையும் உள்ளடக்கியது.)

இலங்கை

ஒரு வருடம்-ரூபா: 200/-
அரைவருடம்-ரூபா: 100/-

இந்தியா

ஒரு வருடம்-ரூபா: 300/-
(இந்திய ரூபா)

சிங்கப்பூர் / மலேசியா

ஒரு வருடம் -
மு.எஸ்.டெலர் 40

எனைய நாடுகள்

ஒரு வருடம் -
மு.எஸ்.டெலர் 60

காசோலைகள் அனைத்தும் நியூ ஈரு பப்ஸிகேஷன்ஸ் லிமிடெட் (New Era Publications Ltd.) என்றே, எழுதப்பட வேண்டும்.

21ம் நாள் நினைவுஞ்சலி

திரு. ச. கணக்நாயகம்

மறைவு: 1 - 2 - 89

அன்னிரீன் அந்தியேட்டிக் கிரிகைகள் 21-2-89 கிரிமிலையில் நடைபெறும், 2-2-89ல் அன்னிரீன் மறைவையொட்டி எமது இல்லத்தில் நடைபெறும், மதிய போசனத்தில் உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் கலந்து கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

இப்படிக்கு

திருமதி ராஜேஸ்வரி கணக்நாயகமும் பிளைகளும் கொல்லங்கலட்டி தெல்லிப்பழை

மின்சாரம்: நீதிமன்றத்தில் சுந்திப்போம்

ஆசிரியர்,
திசை.

ஐயா,

11-2-89 இல் வெளிவந்த இதழில் மின் கட்டண உயர் வைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்திர்கள். புதிய ஆணையாளர் அரசாங்க ஊழியர் என்ற முறையில், அரசும் அதன் நிறுவனங்களும் பிறப்பிக்கும் உத்தரவுகளை நடைமுறைப்படுத்தத்தான் செய்வார். ஆனால், 'சிவப்பு எச்சரிக்கை'யை வழங்கிய 48 மணித் தியாலங்களுக்குள் பணம் செலுத்தப்படாவிட்டால் மின் சாரத்தை துண்டிப்பது, மனிதாபிமானமற்றது. முன்னர்—அதாவது, மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட மாநகரசபை இயங்கியோது (இன்றைக்கோ அது பண்டைய வரலாறு!)— குறைந்தது ஒரு வார கால அவகாசம் வழங்கப்பட்டது.

எவ்வளவு வார வெல்லாம் நடந்து நொந்துபோய் இருக்கும் தமிழ் மக்களுக்கு, 48 மணித்தியாலத் 'தூக்குத் தண்டனைத்' தீர்ப்பு வழங்குவது சரியா ஆணையாளரோ?

இன்னேன்று, முன்பு—மீண்டும் பண்டைய வரலாறு!—யாழ்ப்பாணத்திலே வரியிறுப்பாளர் சங்கம் ஒன்று துடிப்பாய் இயங்கிவந்தது. அதன் இப்பொழுதையே நிலை எனக்குத் தெரியாது. அச்சங்கமோ அல்லது பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கூட்டாகவோ மாநகரசபைக்கு எதிராக, வழக்குத் தாக்கல் செய்யவேண்டும். குறிப்பாக, கட்டணங்கள் பின்னேக்கி, இறந்த காலத்தை (Retroactive) அடக்கியிருப்பதால். Retroactive சட்டங்களும், கட்டண உயர்வு போன்ற நடவடிக்கைகளும் ஜனதாயகத்திற்கும் இயற்கை நீதிக்கும்

அறவே முரணங்களை என்பதை, நாம் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றாலும் நிலைநாட்ட வேண்டும்.

க. குலேந்திரன்
3ஆம் குறுக்குத் தெரு,
யாழ்ப்பாணம்.

கனம் ஆசிரியர்,
'திசை'—யாழ்ப்பாணம்.

இளையராஜா ஒரு இசைமேதையா அல்லது போவியா? என்ற கட்டுரையை 'திசை' 11-2-89 இதழில் படித்தேன்.

இவ்வேளை இளையராஜா பற்றி மற்றொரு சஞ்சிகையில் பார்த்த கருத்து என் நினைவுக்குப் பயிற்சிக்களமாக அமையலாம்.

இவரின் Nothing but Wind என்ற இசை நிகழ்ச்சியை, நியூயோர்க்கில் அனுபவித்த, World Symphony Orchestra வைத் தயாரித்தவர், இளையராஜாவை, இருபத்தோராம்

ஷாணாந்தங்

Lay out — பாராட்டும்படி உள்ளது.

தரமான விவாதங்களை— சர்ச்சைகளை ஆரம்பித்தால் என்ன? இலக்கியம், சமூகம் ஆகியவற்றில்.

'இனைதல்' என்ற பகுதி— சிந்தாமணி, தினகரன் பாணி யில் வருவதை நிறுத்தி ஆங்கில, சிங்களப் பத்திரிகைகள் போல வாசகர்கள் தாக்கமான கருத்துக்களை, அனுபவங்களை கருத்துக்களை, அனுபவங்களை கருத்துக்களை கருத்துக்களை, அருமையான புதையல்.

நன்றி.

— வேற்கேளியன்
யாழ்ப்பாணம்.

வாணி
கந்தர்மடம்.

தவறுதலாக அப்படி விடுபட்டு விட்டது. அக்கட்டுரையைத் தமிழ்ப்படுத்தித் தந்தவர் ச. மகாலிங்கம். முந்திய இதழிலில் வந்த 'தயவுசெய்து இருதயத்தை இயக்கி விடுங்கள்', 'இப்படி ஒரு காலம்', 'ஆட்காலி' ஆகியவற்றிற்கு ஒவியங்களை வரைந்தவர் நகல்; 'பனி இளகிய பகல்' சிறுகதையின் ஒவியத்தை வரைந்தவர் செல்விவாக்கி, தவறுக்கு வருந்துகிறோம். — ஆசிரியர்

உண்டு: ஜே. வி. பி. யினரின் மிரட்டலால் வாக்களித்தோர் தொகை சில தேர்தல் தொகுதிகளில் — குறிப்பாக தென்மாகாணத்தில் — குறைவாக இருந்த போதிலும், அதுமட்டுமல்ல ஐ. தே. க. வின் வெற்றிக்கு வழிகோலியாக என்ன? ஜவாத் மரைக்கார் புத்தளம்.

தோடு, கடந்த 10 ஆண்டுகளாக இலங்கையில் உருவாக்கப்பட்ட நுகர்வு மனப்பான மையும், வீடுமைப்படுத் திட்டங்கள் போன்ற மக்கள் கவர்ந்தால் வருந்தவர் நகல், அமைச்சர் தொண்டமானின் ஆதரவும், எதிர்க்கட்சிகள் பிளவுண்டிருந்தமையும் அக்கட்சியின் வெற்றிக்குத் துணை புரிந்தன.

இனுதிபதி பிரேமதாசாவின் தலைமையில் எந்தளவிற்கு நாட்டின் அடிப்படையில் பிரச்சினைகளுக்கு ஐ. தே. க. தீர்வுகாணும் என்பதனை பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்.

இறுதியில் எம்மவர்க்கு ஓர்சிறு புத்திமதி: செத்த வீட்டில் 'தலையைக்' காட்டிலிட்டு நழுவுபவர்கள் போல்லாது, மக்களின் துயர் துக்கங்களில் உண்மையில் பங்கு பற்றுவதால், நீங்கள் மக்களை புறக்கணித்தால், மக்களும் உங்களை புறக்கணிக்கத்தான் செய்வார்கள்.

சம்பந்தப்பட்ட எல்லோரும் இத் தேர்தல் முடிவுகளை— குறிப்பாக வட— கிழக்கு முடிவுகளை— நன்கு ஆராந்து நிலப்பாடுகளைச் சீர்செங்தல்வேண்டும்.

யார் யாரை மாற்றுவது?

மக்களை மாற்றுவகள் என்றார் நையாண்டியாக பெர்டொல்ட் பிரெஷ்ட், சுற்றேறக் குறைய 30ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்.

அப்பொழுது கிழக்கு ஜெர்மனியிலே, அரசாங்கத்தின் அடக்கமுறை நடவடிக்கைகளையும் மீறி, உணவு விலை, அதிகரிப்பை எதிர்த்து மக்கள் குறிப்பாக தொழிலாளர் வர்க்கம்—அரசுக்கு எதிரான வேலை நிறுத்தங்கள் போன்ற நடவடிக்கைகளில் இரங்கினர்.

அக்கட்டத்தில்தான் பிரெஷ்ட்-கொம்யூனிஸ்ட் ஜெர்மனியின் புகழ் வாய்ந்த நாடக ஆசிரியரும் கவிஞரும்—மக்களை மாற்றுவகள் என்று நக்கலாக அரசிற்கு புத்திமதி கூறினார்.

15-2-89 இல் நடைபெற்ற முடிந்த பொதுத் தேர்தல் முடிவுகளையிட்டு, சிறிலங்காசுத்திரக் கட்சியும், தமிழர் ஐக்கியவிடுதலை முன்னணியும் வாக்காளரை மாற்ற வேண்டும் என்று என்னத் துணிந்

தால் நாம் வியப்படையேவன்டியில்லை.

எதை எதையெல்லாம் எதிர்பார்த்தர்கள், மனப்பால் குடித்தார்கள்— ஆனால் வாக்காளர் தான் வயிற்றில் அடத்து விட்டார்களே!

பயமுறுத்தல் மேசாடி, ஊழல்—இவற்றால்தான் தமக்குத்தோல்வி என சதந்திரக்கட்சி பழைய பல்லவி பாடலாம்:

இக் குற்றச்சாட்டுக்களில் ஒரளு உண்மையில்லாமலுமி ல்லை; கடந்த 10 ஆண்டுகளில், அரசியல் வன்முறைகளும் மோசடிகளும் நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டு விட்டன என்று மிகையாகாது.

ஆனால் இன்னும் இலங்கை மார்க்கோஸ் ஆட்சிக்கால பிலிப்பைன்சாக மாறவில்லை.

எனவே பிரதான எதிர்க்கட்சிகள் தமது நிலைப்பாட

இந்தியப் பிரிவினைக்கு யார் பொறுப்பு? -

ஆகாத் வெளியிடும் பரப்ரப்பான் தூகவல்கள்

அறிமுகக் குறிப்புகள்:

மொலான அபுஸ் கலாம்
ஆசாத் அவர்கள், சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் கல்வியமைச் சராக நியமிக்கப்பட்டு 1958 இல் காலமாகும்வரை அப்பதவியை அணிசெய்தவர், இந்தியாவின் கல்விவளர்ச்சிக் குச் சிறப்பான பங்களிப்புச் செய்த அவர், எகிப்திலுள்ள கெய்ரோ அல்-அசார் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்துப்பட்டம் பெற்றவர். அரேபிய, பாரசீக மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். முற்போக்கான சிந்தனையுள்ளவராகவும் அதே சமயம் இல்லாம் பற்றி ஆழமான புலமையும் சீரிய ஒழுக்கங்களிலிரும் கொண்டவர். உருதுமொழியில் அல்-கிலாஸ் என்ற வாரசஞ்சிகையை வெளியிட்டவர். தேசிய அரசியலில் பங்கு கொண்டு பலமுறை சிறை சென்றவர். பிரிவினையை முற்றுக எதிர்த்த ‘ஆசாத்’, காங்கிரஸ் கட்சியின் மதிப்புமிக்க மூத்த தலைவர்களில் ஒருவராகக் கருதப்பட்டவர், இதனால் மகாத்மா காந்தி, நேரு போன்றோரால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டவர்.

இந்தியா சுதந்திரம் பெறுகிறது(India wins Freedom) இவரின் நூல், ஆசாத் உருது மூலம் கூற, பேராசிரியர் குமாயுன் கபிர் அவர்களால் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டது. பேராசிரியர் கபீர் ஒக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக் கழகத்தில் கற்றவர், பின்பு கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்தில் தத்துவத் துறைப் பேராசிரியராக இருந்தவர். அவர் ஆசாத்தின் செயலாளராகக் கடமையாற்றியவர். பின்பு நேருவின் அமைச்சரவையில் கலாசார அமைச்சராக இருந்தவர். ஆசாத்தின் நம்பிக்கைக்குரியவராகபேராசிரியர் கபீர் விளங்கினார். ஆசாத்தின் மறைவுக்குப்பின் இந்த நூலை வெளியிடும் ஒழுங்குகளை அவரே செய்தார். செப்ரெம்பர் 1958 இல் இந்நாளின்

சு. மகாலிங்கம்

ரையே கொங்கிரஸ்காரர்கள் ஏகமனதாகத் தெரியவேண்டுமென ஆசாத், 1946 ஏப்ரில் 26இல் அறிக்னக்யோன்றை விட்டார்.

இச் செயல் பற்றி ஆசாத் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.
 “ எனது சிறந்த தீர்ப்பின்படி தான் நான் நடந்தேன். ஆனால் அதன்பின் விடயங்கள் உருவா கிய விதம், இதுதான் எனது அரசியல் வாழ்க்கையின் மிகப் பெரிய தவறுக இருக்கலா மென என்னை உணரவைத்தன, இந்த நெருக்கடியான கட்டத் தில் கொங்கிரஸின் தலைமைப் பதவியிலிருந்து விலக எடுத்த முடிவிற்காக, நான் வருத்தப் பட்டதுபோல் வேறொதற்கும் வருந்தவில்லை. அது ஒரு தவறு, காந்தியின் வார்த்தையில் விபரித்தால் ‘அது ஓர் இமாலயத் தவறா?.

தேர்தலுக்கு நான் நிற்ப
தில்லையென்று தீர்மானித்த
போது, சர்தார் பட்டேல்
நான் ஆதரிக்காதது எனது
இரண்டாவது தவறாகும். பல
விடயங்களில் நாங்கள் கருத்து
வேறுபட்டவர்கள். ஆனால்,
எனக்குப்பின் பட்டேல் கொங்

கிரஸ் தலைவராக வந்திருப்பின், அவர் அமைச்சரவைத் தொதுக்குழுவின் திட்டத்தை (Cabinet Mission Plan) வெற்றிகரமாகச் செயற்படுத்தியிருப்பாரென, நான் நம்புகின்றேன். அத் திட்டத்தை திரு. ஜினா சிதைப்பதற்கு வாய்ப்பளித்த ஜவஹர்லாலின் தவறைப், பட்டேல் செய்தி ருக்கவே மாட்டார். நான் ஆந்தத் தவறுகளைச் செய்யாமலிருந்தால் கடந்த பத்தாண்டுகளின் வரலாறு வேறுவிதமா

கவே அமைந்திருக்கலாம் என்பதை என்னும்போது, என்னை என்னால் மன்னிக்கவே முடியாது’’

ஆசாத்தின் அறிக்கை கொங்கு
கிரஸ்காரர்களிடையே பெருங்கு
மூப்பத்தை ஏற்படுத்தியது
பலர் நேராகவும் பத்திரிகைகள்
கள் மூலமாகவும், ஆசாத்தி
தையே தொடர்ந்து தலைவர்
ராக இருக்கும்படி வற்புறுத்தி
இருக்கிறார்கள்.

எடுத்த முடிவை ஆசாத்தி
மாற்ற விரும்பவில்லை. தவிர
மகாத்மாகாந்தியும் அவர்கள்
தொடர்ந்து தலைவராக இருக்கக்
கூடாதென்பதை ஏற்றுக்கொண்டார். ஆசாத் கூறுகின்றார்; “ஆனால் எனக்குப் பின்னால் அப் பதவிக்கு வரவேண்டுமென்று நான் முன்மொழிந்தது பற்றி, காந்தியும் மகிழ்ச்சியடையவில்லை. அவர் சிறிதாவு, சர்தார் பட்டேல் பக்கம் சார்ந்திருந்தது போவிருந்தது எனினும் தனது கருத்து வேறுபாட்டை மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வில்லை”.

வரலாற்றின் போக்கை மாற்றியமைக்க துரதிர்ஷ்ட வசமான சம்பவமொன்று இப்போது நடந்தது. யூலை 10இல் பம்பாயில் ஜவஹர்லால் நடத்திய பத்திரிகையாளர் மகாநாட்டில் ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில், அமைச்சரவைத் தூதுக்குழுவின் திட்டத்தை கொங்கிரஸ் முழுதாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றும் அதை மாற்றவோ, திருத்தவோ அதற்கு உரிமையுண்டென்றும் உறுதிபடக் கூறினார். அமைச்சரவைத் தூதுக்குழுவின் திட்டத்தை மூல்விம் லீக், நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் தான் ஏற்றுக் கொண்டது. இயல்பாகவே திரு. ஜின்ன அதுபற்றித் திருப்புதியடையவில்லை. அதைவிடச் சிறந்ததைப் கூற வழியில்லாமையினால்தான், அதை ஏற்ற

ரூக்கொள்ளும்படி அவர் கூறு
 யிருந்தார். இதற்காக அவரில்
 அரசியல் எதிரிகள் அவனை
 வெகுவாகக் கண்டித்தனர்
 கொங்கிரஸ் அத்திட்டத்தை
 ஏற்றுக்கொண்டு அதனேயே
 எதிர்கால இந்தியாவின் அரா
 மைப்பின் அடிப்படையாக
 கொள்ளுமென்று உறுதி வழங்
 கியதாலேயே, முஸ்லிம் லீ
 கும் அதனை ஏற்க வேண்டிய
 தாயிற்று. இப்போது கொ
 கிரசின் தலைவரான ஜவஹர்
 லால் தாங்கள் அத்திட்ட

துடன் கூறவேண்டும். 1935
ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக் சட்டத்
தின் கீழ், முதல் தேர்தல் 1937
இல் நடந்தபோதும் இது
போன்ற ஒரு தவறை நேரு
செய்தார்.....”

‘பிரிவினை பற்றிப் நேருவின்
மனப்போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்ற
தத்திற்கான காரணிகளில்
மவணபேட்டன் பிரபுவின் மனை
வியின் செல்வாக்கும் ஒன்றுகும்
என நான் எண்ணுகிறேன்’

“ ஒரு நாடுகள் பற்றிய
கோட்பாட்டை ஜின்னாவை
விட பட்டேல் கூடுதலாக
இப்போது ஆதரித்தது, எனக்கு
வியப்பைத் தந்தது. பிரிவினைக்
கான கொடியை உயர்த்தியது
ஜின்னாவாக இருப்பினும், தற்
பொழுது உண்மையில் அக்
கொடியைப் பிடித்திருப்பவரா
கப் பட்டேலே விளங்கினார் .
முஸ்லிம் லீக்குடன் சேர்ந்து
தன்னால் செயற்பட முடியா
தென்பதை, பட்டேல் உணர்ந்
திருந்தார். முஸ்லிம் லீக்கை
அகற்ற முடியுமாயிருந்தால்,
அதற்காக இந்தியாவின் பிரிவினையை
ஏற்றுக்கொள்ளவும்
அவர் தயாராகவிருந்தார்.
இதனால் இந்தியப் பிரிவினைக்கு
அடிகோல்யவர் என வல்ல
பாய் பட்டேலைக் குறிப்பிடு
வது, ஒருவேளை தவறாக இருக்க
காதெனலாம்”

“பிரிவினையை ஜின்னுவை
விட கூடுதலாக ஆதரிப்பவர்
களாக நாம் உருவாகும் நிலை,
தற்போது ஏற்பட்டுள்ளது.
நாம் பிரிவினைக்கு ஒப்புதல்
கொடுத்தால் வரலாறு என்
களை மன்னிக்காது என்று,
நான் ஜவஹர்லாலை எச்சரித
தேன். இந்தியா பிரிக்கப்பட
து கொங்கிரசால்தான், முஸ்
லிம் லீக்கால் அல்ல என்பதே
தீர்ப்பாக இருக்கும்”

“ஒக்ஸ்ட் 16-1946 கல்கி
தாவுக்கு மட்டுமெல்லாது, இ
தியா முழுவதுக்குமே ஒரு க
நாளாகும். நிகழ்வுகளில் ஏ
பட்ட திருப்பம் காரணமா
பேச்சுவார்த்தை மூலம் கொ
கிரசுக்கும் முஸ்லிம் லீக்கிற்கு
சமாதான ஓப்பந்தம் ஏற்படு
மென எகிர்பார்க்க முடியா
நிலை ஏற்பட்டது. இந்திய வ
லாற்றின் மிகப்பெரிய துயா
நிகழ்ச்சிகளில் இதுவும் ஒன்று
கும். இந் நிகழ்வுகளுக்கால
பெருமளவு பொறுப்பு ஜி
ஹர்லாலையே சேருமென்பதை
மிக ஆழ்ந்த வருத்தத்துடை
நான் கூற வேண்டியுள்ளது
... ஜவஹர்லால், என்ன
மிகுந்த அன்புக்குரிய நண்ப
களில் ஒருவர். இந்திய தேசு
திற்கு அங்கு ஆற்றிய அரு
பணி கள் மற்றெவரையு
விடக் குறைவானதல்ல. என
னும், நாட்டுநலனுக்கு அளவு
பற்கிய தீங்குசெய்யும் அவரில்
முதலாவது செயல் இதுவல்ல
என்பதையும், நான் வருத்த

ஆசாத்தின் கருத்துப்படி, மவண்பேட்டன் பிரபுவும் தனது செய்கைகளின் மூலம் பிரிவினையின் அவசியத்தையும் தவிர்க்க முடியாத தன்மையையும் கொங்கிரசார், மூஸ் லிம் லீக்ஸினர் ஆகிய இரு பகுதியினரிடமும் உணர்த்தமுயன்றார். இந்தியாவின் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கண்டவராக வரலாற்றில் இடம்பிடிக்க, மவண்பேட்டன் விரும்பினார். நேரு, தனது ஆதரவாளர்களை மற்றவர்களை விடக் கூடுதலாக விரும்பினார். கிருஷ்ணமேனா நிடம் நேருவுக்கு இருந்த விருப்பைப் பயன்படுத்தி, நேருவை பிரிவினைக்குச் சம்மதிக்கச் செய்ய கிருஷ்ணமேனனை மவண்பேட்டன் பிரபு பயன்படுத்தினார் என்பது ஆசாத்தின் நம்பிக்கையாகும். □

ஆதாரம்: இந்தியா ரூபே

Co^o. 61. I.:

கிள குறிப்புகள்

தென்னிலங்கையில் அரசாங்கம் எதிர்நோக்கும் மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக ஜே. வி. பி. பிரச்சினை உள்ளது. கொழும்பிலிருந்து வருகிற செய்திகளிலிருந்து ஜே. வி. பி. யினர் தமது நடவடிக்கைகளை திரும்பவும் ஆரம்பித்துள்ள தாக்கதெரியவருகிறது. ஜே. வி. பி. யின் இந்த நடவடிக்கைகள் குறித்து புதிய ஜனதிபதியும், அரசாங்கமும் எடுக்கப்போகும் முடிவுகள் என்னவாக இருக்கும் என்பது பரவலாக எல்

அரவிந்தன்

வோராலும் ஆவலாக எதிர்
பார்க்கப்படுகிற விஷயமாக
உள்ளது.

1983 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இன்று வரை தொடர்ச்சியான நெருக்கடி நிலையில் வாழ்ந்து வரும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில், ஜே. வி. பி யின் இப்போக்கு எப்படி அமையக்கூடும் என்ற எண்ணம் எழுவது, தவிர்க்க முடியாததே. கொழும்பிலிருந்து வரும் பத்திரிகைகளின் பந்தி எழுத்தாளர்களும் சரி, மற்றும் புத்தி ஜிவிகளும் சரி தமது அரசியல் அவதானிப்பு களில் இதன் போக்குப் பற்றிய சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளராயினும், ஜே. வி. பி.பற்றிய முழுமையான புரிதலை அவர்கள் ஒருபோதும் கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. முக்கியமாக இவர்கள் கவனிக்காமல் விட்ட அம்சம், இலங்கையில் வரலாற்று பொருளாதார அரசு

தது. இதனை, முன்பொருமுறை பிரேமதாச பற்றிய லங்காதீப் பத்திரிகை வாசகரின் கேள்வி யொன்றிற்கு முன்பு விஜேவீர பதிலளித்திருந்தது போல, ‘அவர் என்ன செய்கிறார் என்பதைப்பொறுத்திருந்து பார்க்கும்’ அவகாசத்தையாவது ஜே. வி. பி. எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றும், எனவே ஜே.வி.பி தனது நடவடிக்கைகளை தணித்துக்கொள்ளக் கூடும் என்றும் எதிர்பார்த்தது ஒருவகையில் சரியானதே. தவிரவும், புதிய ஐஞ்சிபதி, ஜே. வி. பி. குறித்து ஒருபோதும் கடுமையான போக்கைக் கொண்டவராக தன்னைக் காட்டிக் கொண்டவருமல்ல என்பது, இந்த எதிர் பார்ப்பிற்குத் துணையான ஒரு அம்சமாகவும் இருந்தது.

அல்லது அதுபோன்றதொரு இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு எத் துணை செழிப்பான விளைநிலமாக உள்ளன என்பதையே. இதன் காரணமாக அது அழிக்கப்படல் கூடும், வேண்டும் என்பன போன்ற முடிவுகளுக்கே, அவர்கள் வந்துசேர்கின்றனர். இது, அவர்களது தர்க்க முறையையின் பலவீனம் காரணமாகத் தவிர்க்க முடியாததே. தமிழ் புத்திஜீவிகள் மத்தியில் ஜே. வி. பி. பற்றிய ஆய்வில் பெரிதும் மேலோங்கி நிற்பது அவர்களது அச்சம் அல்லது சொந்த தேசிய இனம் மீதான ஈடுபாடு. அகனிலை சார்ந்த இத்தகைய ஆய்வு முறையைத் தவிர்த்து, ஜே. வி. பியை ஒரு புறப்பொருளாகக் கருதி ஆய்வினாலும்மைகள் ஜே. வி. பியை

இந்திய இலங்கை ஒப்புத்ததை தொடக்கத்திலிருந்தே எதிர்த்தவரும், ஒப்பந்த; திற்கு முன்பே இந்தியா குந்தத்து தீவிரப்போக்கை கூட்டுத் தொடர்ச்சியாக காட்டிவந்து வருமான ஐநுதிபதி பிரேரந்தாசா விடமிருந்து, இந்தியா படை வெளியெறவேண்டுமெனவும், இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம் ரத்துச் செய்யப்படவேண்டுமெனவும், வடக்கு கிழக்கு இணைப்பை இல்லாமல் செய்ய வேண்டுமெனவும் கோரும் ஜே. வி. பி. யின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிறும் துணைச்சலை அவர்கள் எதிர்பார்த்திருப்பார்கள் என்பதால், இது அனைவு பெரிதும் எதிர்பார்க்கப்பட்டதில் வியப்பில்லை.

ஜானுதிபதித் தேர்தலின் பின்
ஜே. வி. பி. தனது நடவடிக்கை
களைத் தணித்து விடக்கூடும்
என்ற எதிர்பார்ப்பு பரவலாக
நிலவி வந்தது. இந்த எதிர்
பார்ப்புக்கு சில நியாயமான
காரணங்களும் இருக்கவே
செய்தன. தேர்தலுக்கு முன்
பாக ஜே. வி. பி. கிளர்ச்சிகளை
ஆரம்பிக்க முன்வைத்த (பல
ஹர்த்தால்கள் கொழும்பு
நகர்ப்பகுதியிலும்கூட வெற்றி
கரமாக நடந்தேறின.) கோரிக்
கைகளில் பல - கோரிய விதத்
தில்லாவிட்டாலும், நிறை
வேற்றறப்பட்டுள்ளன. நாடாளு
மன்றம் கலைக்கப்பட்டது

பழைய ஜனதிபதி பதவி விலை
கியமை, நாடானு மன்றத்தில்
தேர்தல் ஜனதிபதித் தேர்தல்
ஆகியவற்றிற்கு நாட் குறிப்
பிட்டமை, அவசர காலச் சட்ட
தத்தை (சட்டப்படி வாய்ப்பி)
ருந்த போதும், அவசரகாலச்
சட்டம் இல்லாமல் ஆட்சி
யைத் தொடர முடியாது என
எதிர்க்கட்சிகளும், பத்திரிகை
களும் கூறிய போதும்) மீளக்
கொண்டுவராதது, தேசிய பந்த
தோடஸ்து அமைச்சைக் கலைத்
தது, கைதுகளை விடுதலை செய்த
தது, அதிரடிப்படைப் பொறுப்
பிலிருந்து ரவி ஜெயவர்த்த
ஞவை மாற்றியது. போன்ற,
நடவடிக்கைகள் ஜே. வி. பி.
யின் கோரிக்கைகளை ஏரளா

தேவைப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் தனது சொந்தக் குறிக்கோளிலும், அது பற்றிய பாதையிலும் முழுமையான தெளிவற்றிருக்கும் ஜே. வி.பி. அரசாங்கத்தைச் சரிவரபுரிந்து கொள்ளாததிலிருந்து, அது முன்வைக்கும் முழுக்கங்கள் பலவீணமானதாக அமைகின்றன. ஐஞ்சிபதி தேர்தலையும், நாடாஞ்சுமன்றத் தேர்தலையும் நடாத்துமாறு கோருவது எவ்வளவுக்கு அவசியமோ அவ்வளவுக்கு, அக்கோரிக்கை ஒரு தற்காலிக முழுக்கமே என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இத்தகைய கோரிக்கைகள் பலம்பெறுகையில், மக்களின் புலன்களை திசைத்திருப்ப

உள்ளது. ஆனால் தேர்தலை நடாத்த மாட்டார் எனப்போராடிய எதிர்க்கட்சிகள் தேர்தல் திகழி அண்மித்ததும், அதைப் பின் போடு மாறு கோரின என்றால் அதுவே அவர்களது குழப்பத்தை எடுத்துக் காட்டும் ஒன்றல்லவா?

மக்களைப் பொறுத்தவரை ‘தேர்தலை நடத்துவது ஜினநாயகம், அதைச் செய்’ என எதிர்க் கட்சிகள் கோரியதை நம்பினார்கள். புதிய ஆட்சி வந்தால் ஜினநாயகம் மலரும் என நினைத்தார்கள், ஜே.ஆர். என்ற ‘இலங்கையின் மாக்கோஸாக்கு’ப் பதில் பிரேமதா சாவைத் தெரிவு செய்தார்கள். ஆக, கோட்டை விட்ட

தாசாவட்டனை பேச்சுவார்த் தையின் பயனுகவன்றி அதன் சொந்தப்பலவீனத்தால் என்று கொள்ள வேண்டுமா? அப்போ ஜே வி. பி யைச் சமாதான வழிக்குக் கொண்டுவர பிரேம தாசாவால் முடியாதா? அப்படியாயின் இராணுவ வழியை அவர் கையாளக் கூடுமா? அதில் அவர் வெற்றி பெறக் கூடுமா? அத்தகைய ஒரு நடவடிக்கையை நாம் எப்படிப் பார்ப்பது? அது நியாயமானது எனக் கொள்ளலாமா? என்ற கேள்விகளை வாசகர்கள் எழுப் பக்குடும்.

ਪਾਂਚ ਪੰਜਾਬ

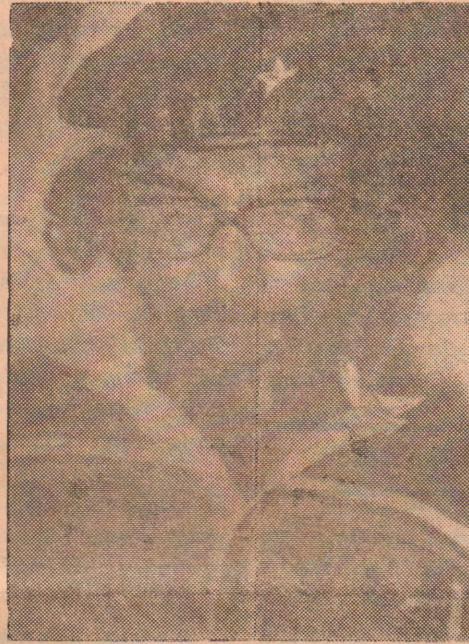
ஜே.வி.பி. யையும், இலங்கை அரசையும் புரிந்து கொண்டால் இந்தக் கேள்விகளுக்கு நாம் இலகுவாக விடையளித்து விடலாம்.

O O O

ஓஜ.வி.பி யை இலங்கையின் தேசியவாதக் கட்சிகளில் ஒன்றுக் வகைப்படுத்துவதில், பல தமிழ் புத்திஜீவிகளும் அரசியல் அவதானிகளும் என்னேடு உடன்பட மறுக்கக் கூடும். இதற்கு முக்கிய காரணம், ‘தேசியம்’ என்ற பதத்திற்கு இன்றும்கூட அவர்கள் கொண்டுள்ள விளக்கமே என்பேன். இலங்கை முழுவதையும் உள்ளடக்கியதாக தமது செயல் பரப்பைக் கொண்டுள்ள கட்சிகளையே தேசியக் கட்சிகள் என்றும், தமிழ் சிங்கள இரண்டு இனங்களையும் உள்ளடக்கிய ஒருவகைத் ‘தேசியத்தை’ யுமே அவர்கள் -எமதுதேசியவிடுதலைப் போராட்டம் கடந்த நான்கு தசாப்தங்களாக நடந்து வந்தபின்னும்— கருதிக் கொண்டிருக்கிறதே இதற்குக் காரணம்.

அவர்களது அர்த்தத்தில் ஜே. வி.பி. ஒரு இனவெறிக் கட்சி, ஆனால் நான் அதை ஒரு 'சிங்கள தேசியவாத'க் கட்சியாகவே அழைக்க விரும்புகிறேன். எனது இந்த மதிப்பீட்டை வைத்து அதை ஒரு 'இனவாத தன்மையற்ற ஒன்றுக்' நான் கருதுவதாக யாரும் நினைக்க வேண்டியதில்லை. ஜே.வி.பி. சாலத்துக்குக் காலம் வெளிப் படுத்தி வந்த தனது கருத்துக்கள் மூலம் அதை இனங்கண்ண கொள்கையில், எனது மதிப்பீடே சரியானது என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் அதன் தேசியவாதம் எம்மில் பலர் நினைப்பது போல இரண்டாம் உலகப்போரின் முன்னர் நிலவிய வகைப்பட்டதே, தேசியவாதம் அல்ல. இன்றைய மூன்றாம் உலக நாடுகளின் தேசிய முதலாளி வர்க்கம் கொண்டுள்ளது. தேசியவாதம் அது. அதன் தேசியவாதம் (முதலாளிய தேசிய வாதம்) ஐநாயக விரோதப் போக்கையும் தனது சொந்தத் தேசிய இனத்தின் தனிச் சலுகை மீது அக்கறையும், பிற தேசிய இனங்கள் மீது வெறுப்பும் கொண்டது. இது ஒரு தவிர்க்க முடியாத நியதியாக இன்று நிலவிவருகிறது. ஜே.வி.பி யின் இந்தத் தேசியவாதம், பிற தேசிய இனங்களின் ஐநாயக உரிமையை மறுதவிப்பது; தூரநோக்கமற்றது; சனநாயகப் பண்பற்றது. இப்போக்கு நவீனகாலகட்டத்தின் மூன்றாம் உலக நாடுகளின் முதலாளிய தேசியவாதத்தின் ஒரு பொதுப்

போக்காக உள்ளது.

ஆட்சியாளர்கள் பெறியளவு
வாய்ப்புகளைப் பெற்றுவிடுகின்றன.

வர்கள் அவர்கள்ல, எதிர்க்கட்சிகளே.

ஜே.வி.பி யின் தெளிவினமும் அதுவே. அரசு தேர்தலை நடத்தும் என எதிர்பாராத ஜே.வி.பி, தேர்தல் திகதி அறிவித்துடன் தனது முழக்கங்கள் பலவீன மாகிப் போனதை உணர்ந்தது; அரசியலர்தீயாக தாக்குதல் நிலையிலிருந்து திடை ரென தற்காப்பு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டதை, உணர்ந்தது. வேறு வழியில்லாமல் தேர்தலை பகிஞ்சு கரிக்கு மாறு கோரும் சுவரொட்டிகளை அது ஒட்டிற்று. ஆனால் அது பெரிதாக எடுப்பதில்லை. தேர் தலை தொடர்ந்து நடந்த நடவடிக்கைகள், சிறிலங்கா சு. கட்சி யைப் போலவே ஜே.வி.பி யையும் அரசியல் நிலைகுலைவிற்கு இட்டுச்சென்றது. எனவே அது தன்னைத் தயார்படுத்தும் அவகாசத்தை எடுப்பது அவசியமாயிற்று. இன்று திரும்பவும் யூ.என்.பி. மீதான தாக்குதலை அது தொடுத்துள்ளது. இப்போது தேர்தல் பகிஞ்சுகரிப்பும் யூ.என்.பி யன் பதவியேற்றை ஆட்சேபிப்பதும் காரணமாக உள்ளன. ஆனால் அரசியல் ரீதியாக ஜே.வி.பி. யைத் தனிமைப்படுத்த அரசுக்கு முன்னை விட இப்போது வசதி அதிகமாகி விட்டது. ஏனென்றால், இப்போது உள்ள ஐஞ்சிபதி மக்களால் ‘ஐஞ்சாயக முறைப்படி தெரிவு செய்யப்பட்டவர், அல்லவா?

ஆட்சியாளர்கள் பெறியவையாய்ப்புகளைப் பெற்றுவிடுகிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. பிலிப்பைன்ஸில் மார்க்கோளின் ஆட்சிக்கு எதிராகக் கிளர்ந்த மக்கள், அங்கியுனேவின் பின்னால் திரண்டதைப் போல, ஜினதிபதி தேர்தலுக்கு முன் எழுந்த எதிர்ப்பளியை தனக்கு சாதகமாக ஆளுங்காசி, பிரேமதாக மூலமாகச் சாதித்துக் கொண்டது. தேர்தலை நடாத்த அரசாங்கம் தயங்கியது வெற்றிகுறித்த ஐயப்பாட்டாலேயே அன்றி, அதை நடத்தக் கூடாதென்பதற்காக அல்ல. தனிப்பட்ட ஜே. ஆர், என்ற மனிதனின் சக்தியிலேயே ஆட்சிநடப்பதாகக் காட்டிக்கொண்டிருந்த பத்திரிகைகளும் எதிர்க்கட்சிகளும் சேர்ந்து, அந்தஇடத்தில் பிரேமதாசாலைவைப்பது போன்ற ஒரு எளிமையான தீர்வுக்கு, மக்களுக்கு வழிகாட்டியுள்ளனர். இதில் கோட்டை விட்டது ஜே.வி.பி.யும் எதிர்க்கட்சிகளுமே அன்றி ஜே.ஆரோ, மக்களோ, ஆட்சிசெய்கிற வர்க்கமோ அல்ல ஏனென்றால், இந்த ‘தேர்தல்’ முழுக்கம் ஆளும் வர்க்கங்களுக்கு, இன்னும் சொல்லப்போனால் ஐன்நாயக வேஷத்தைத் தொடர்ந்து பேணவாய்ப்பளிக்கிற, ஒரு முழுக்கமாகிவிட்டது. ஜே.வி.பி.யிடம் மட்டுமல்ல, பொதுவாக அனைவரதும் பரவலான எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது, ஜே.ஆர்.தேர்தலை நடாத்த மாட்டார் என்பதே. அப்படி ஒரு அபிப்பிராயத்தை தோற்றுவிப்பதில் அரசு திட்டமிட்டே செயல்பட

ஆப்கான் - ஓர் இராணுவக் கண்ணேட்டம்

ஓ! வெளினின் புதல்வர்களே

இங்கென்ன செய்கிற்கள்?

1956 ஆம் ஆண்டு ஹங்கே ரிக்குள்புகுந்த சோவியத் இராணுவம் அதனைத் தனது கட்டுப் பாட்டின்கீழ் கொண்டு வந்தது. 1968 ஆம் ஆண்டு செக் கோசிலவாக்கியாவுக்குள் புகுந்த சோவியத் இராணுவம் அதனையும் தனது கட்டுப்பாட்டின்கீழ் கொண்டு வந்தது. ஆனால் 1979 ஆம் ஆண்டு ஆப்கானிஸ்தானுள் புகுந்த சோவியத் இராணுவம் அதனைத் தனது கட்டுப்பாட்டின்கீழ் கொண்டு வந்தது.

முன்னேருகாலம் சூரியன் அஸ்தமிக்காத சாம்பிராட்சி யம் என வர்ணிக்கப்பட்ட பிரித்தானியா, 1939 ஆம் ஆண்டு ஆப்கானிஸ்தான் மீது படையெடுத்தது. 1941 ஆம் ஆண்டு பிரித்தானியா தோல்வியடைந்தது. மீண்டும் 1877 ஆம் ஆண்டு பிரித்தானியா படையெடுத்தது. அதிலும் அது தோல்வியடைந்தது.

சர்வதேசி

உலகிலேயே கெறிலாப் போராட்டப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட இரண்டாவது முக்கிய நாடு ஆப்கானிஸ்தான். இந்த வரிசையில் முதலாவது நாடு வியற்நாம். இது தொடர்ச்சியாக 1500 வருட கால பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட நாடு. ஆனால் வியற்நாமை விடுவும் கெறிலாஸ் போராட்டத்திற்கான சிறந்த புவியியற் தன்மை கொண்ட நாடு ஆப்கான்.

தனது மேற்கு எல்லைப்புற நாடுகளாகிய ஹங்கேரி, செக் கோசிலவாக்கியா ஆகியவற்றுள் புகுந்த இராணுவ ரீதியாக வெற்றியீட்டியதுபோல தனதுதெற்கெல்லைப்புறநாடாக கிய ஆப்கானுக்குள்ளும் புதந்து, தனது தனது கட்டுப் பாட்டின்கீழ் அதனைக் கொண்டுவந்து விடலாமென சோவியத் இராணுவம் ஆப்கானிஸ்தான் ஒரு முற்றுப் புன்னியை வைத்துள்ளது.

1979 ஆம் ஆண்டு ஈரானில் ஏற்பட்ட மத அடிப்படையிலான புரட்சியின் மூலம் அமெரிக்கா ஈரானைவிட்டுத் துரத்தப்பட்டது. இதன் மூலம் வளைகூடாவில் அமெரிக்காவின் பலம் இராணுவ ரீதியாக வீழ்ச்சியடைந்தது. அதேவேளை சோவியத் யூனியன் ஆப்கானுள் புகுந்ததும் வளைகூடாவில் சோவியத்தின் செலவாக்குக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. ஒரு புறம் இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதப் புரட்சி அமெரிக்காவிற்கும் சோவியத்

யூனியனிற்கும் பாதகமானது. அதேவேளை மறுபுறம் அந்தப் பாதகத்தைக் கடக்கும் பாதை மூக்கின் ஆட்சியும் ஏற்க மறுத்தன.

சோவியத் யூனியனுக்கு அதிக அனுகூலம் ஏற்படக்கூடிய வாய்ப்பைக் கண்டு அமெரிக்கா அச்சமடைந்தது. எனவே இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதத் திற்கு எதிரான போராட்டத் தில் அமெரிக்காவின் இராணுவ நல் இழப்பும், சோவியத் தொல்வியை நல விருத் தியும் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதில் அமெரிக்கா அக்கறை செலுத்தத் தொடங்கியது.

ஆதலைல் அமெரிக்கா ஆப்கானியர்களின் கெறிலாப் போராட்டத்திற்கு பெரிதும் பக்கப்பமாய் நின்றது. ஹங்கேரி, செக் கோசிலவாக்கியா ஆகிய இரண்டு நாடுகளிலும் இத்தகைய நிலை சோவியத் திற்கு இருக்கவில்லை.

அடுத்து இஸ்லாத்தின் பெயரால் ஈரானும் பாகிஸ்தானும் இருபுறங்களிலிருந்து கெறிலாக்களுக்கு உதவி புரிந்தனர். இவ்விரு நாடுகளும் ஆப்கானின் எல்லைப்புற நாடுகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அத்துடன் ஏனைய இஸ்லாமிய நாடுகளின் பல்வேறு வகையான உதவிகளும் கிடைத்தன. இவற்றின் மூலம் அதிக பிரச்சாரமும் கெறிலாக்களுக்கு சார்பாக உலகரங்கில் வளர்ந்தது. எனவே அரசியல், பொருளாதார இராணுவர்தியான பலம்மிக்க பக்கபலம் ஆப்கானியரிற்கு இருந்தது.

இத்தனையையும் மேவித் தன்னால் முடிந்தவரை சோவியத் இராணுவ நடவடிக்கை களைச் செய்து பார்த்தது. இலட்சக் கணக்கில் மக்கள் மாண்டனர், அகதிகளாயினர், பாகிஸ்தானுள் தஞ்சம் புகுந்தனர். இவை அனைத்தும் உலகரங்கில் வெளிவந்துகொண்டே இருந்தன. ஹங்கேரி யைப் போலவோ, செக்கோசிலவாக்கியாவைப் போலவே இரும்புத்திரையைஇதற்குப் போடமுடியவில்லை.

இந் திலையில் 1983 ஆம் ஆண்டு ஆப்கானுள் காணப்பட்ட ஒரு சுவரொட்டியில் “ஓ! வெளினின் புதல்வர்களே! இங்கு என்ன செய்கிற்கள்?” என்ற வாசகம் காணப்பட்டது. சோஷலிச விரும்பிகளின் மனதை இவை பெரிதும் தெத்தன. சோவியத்தும் இக்காலக்ட்டத்தில் தனது இயலாமையை உணர்ந்து கொண்டது. இந் திலையில் சோவியத் சமரசத் தீர்வுக்குத் தயாராயிருந்தது. 1982 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியிலும், 1983 ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியிலும் சமரசத் தீர்விற்கான மத்தியஸ்தங்கள் நிகழ்ந்தன. கட்டம் கட்டமாக படைகளை வாபஸ் வாங்க சோவியத் 1983 ஆம் ஆண்டு ஒப்புக்

கொண்டது. ஆனால் இதனை நீர்கள் நிர்வாகமும், ஸியா-உல் மூக்கின் ஆட்சியும் ஏற்க மறுத்தன.

சோவியத் மிகப் பலவீன மான வகையில் மாட்டிக் கொண்டு விட்டது என்பதை அமெரிக்கா உணர்ந்தது. எனவே சோவியத் இராணுவத்தை இரத்தம் பிறிடவெளியேற்ற வேண்டும் என்பதே அமெரிக்காவின் இராணுவ நல இழப்பும், சோவியத் தொல்வியை நல விருது அமைந்தது. சமரசம் கைகூடினால் ஆப்கான் கிளர்ச்சியின் போரால் தன்னை வந்த டையும் நிதி வந்து சேராது போய்விடுமென வியா-உல் ஹக்குகளை எண்ணினார். எனவே வியா யுத்தத்தையே விரும்பி வருகிறேன். அமெரிக்காவோ, ஸியாவோ ஆப்கான் மக்களின் கதியைப் பற்றி சுற்றும் கவலைப் பட்டவில்லை. விங்களின் புதல் வர்களாகிய அமெரிக்கர்கள்

ஹிட்லரும் அமெரிக்காவும்

ஹிட்லர் என்ற ஒரு தனிமனின் தனது 19 வருட ஆட்சிக்காலத்தில் (1938-45) 2/3 கோடி மக்களைக் கொன்ற மூழிப்பதற்குக் காரணமாய் இருந்திருக்கிறார் என்பதைச் சாத்திரம் கூறுகிறது. அதாவது ஹிட்லர் தொடுத்த இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் போதே, இத்தனை மக்களை கொல்லப்பட்டனர். இவர்களுள் அவன் இன் ரீதியாகத் தனித்து அழித்த, 40 லட்சம் யூதர்களும் அடங்குவர். வேடிக்கை என்னவென்றால், இத்தனை மக்களையும் கொன்ற மூழித்த ஹிட்லரும் சோஷலிலம்தான் பேசினான்! அதாவது, தேசிய சோவியக்கட்சி ‘National Socialist’ என்று தனது கட்சிக்குப் பெயரிட்டான்!

இதையும் விட வேடிக்கை என்னவென்றால், இன்னாயக்கைத் தீர்க்கிறது. அதாவது, ஹிட்லர் தொடுத்த இரண்டாவது உலக யுத்தத்தில் பங்கொடுத்த அமெரிக்கா, ஒரு சொற்றுப் போலவோ, செக்கோசிலவாக்கியாவைப் போலவே இரும்புத்திரையைஇதற்குப் போடமுடியவில்லை. இதையும் வேடிக்கை என்னவென்றால், இன்னாயக்கைத் தீர்க்கிறது. அதாவது, ஹிட்லர் தொடுத்த இரண்டாவது உலக யுத்தத்தில் பங்கொடுத்த அமெரிக்கா, ஒரு சொற்றுப் போலவோ, நீரிடங்களில் இருந்து நீரிடங்களில் போன்று, வேடிக்கை என்னவென்றால், இன்னாயக்கைத் தீர்க்கிறது. அதாவது, ஹிட்லர் தொடுத்த இரண்டாவது உலக யுத்தத்தில் பங்கொடுத்த அமெரிக்கா, ஒரு சொற்றுப் போலவோ, நீரிடங்களில் இருந்து நீரிடங்களில் போன்று, கோடையில் இருந்து நீரிடங்களில் போன்று, வேடிக்கை என்னவென்றால், இன்னாயக்கைத் தீர்க்கிறது. அதாவது, ஹிட்லர் தொடுத்த இரண்டாவது உலக யுத்தத்தில் பங்கொடுத்த அமெரிக்கா, ஒரு சொற்றுப் போலவோ, செக்கோசிலவாக்கியாவைப் போலவே இரும்புத்திரையைஇதற்குப் போடமுடியவில்லை.

ஒருநாள் ஒருங்கிணங்கலை

ஓர் அரசியல் தீர்மானத்தின் உள்ளோக்கத்தினையும், அது ஏற்படுத்தக் கூடிய உண்மையான விளையும் எட்டோபோடுவதன் மூலத்தான் அரசியலை விளைக்கொள்ளலோமே தவிர அரசியல் அறிக்கைகளின் ஜாலங்களையோ அன்றி மேடைப் பேச்சுக்களையோ கண்டு சொக்கிப் போவதனால்ல.

ஓர் அரசியல் நிகழ்வின் பல்வேறு நிலைமைகளையும் ஆராய்வதன் மூலமே அதனைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அந்த வகையில் இங்கு ஆப்கானிஸ்தான் பிரச்சினையை இராணுவக் கண்ணேட்டத்தில் மட்டும் நோக்குவோம்.

சமாதானத்தைக் கொஞ்சமும் விரும்பலில்லை. வெளினின் ‘புதல்வர்களும்’, ஸங்களின் புதல்வர்களுக்கும் இடையிலான பொட்டியில் ஆப்கானிய மக்கள் பல்கிக்காவனர். தங்கள் கெறில்லாப் போராட்டத்தின் மூன்பு பயனற்றவைகளை, ஆப்கானிஸ்தான் புதல்வர்களுக்கும் உதவி, ஒர் வல்லரசின் உதவி என்பதை மட்டுமென்றால் மத ரீதியான சித்தாந்தமும், பல்ம் பொருந்திய மத நிறுவனமும் இவற்றின் போராலான ஜக்கியமும் போர்க் குணத்தையும், உள்ளியற் பல

